

Hvis rapporteringen udebliver eller er mangelfuld, f.eks. ved negativ verifikationserklæring ved tidsfristens udløb, overtrædes kvotelovens § 30 og vilkår i udledningstilladelsen. Dette forhold ændrer lovforslaget ikke ved, men i den gældende kvoteloov er der imidlertid ikke taget tilstrækkeligt højde for denne situation. Der er derfor opstået usikkerhed om hvorvidt den pågældende driftsleder kan returnere et skønnet antal kvoter og dermed undgå at betale afgift, selv om der ikke foreligger verifikation, eller om loven måtte forstås således, at der i så fald skal betales afgift for hele udledningen, når denne bliver endeligt fastsat. Lovforslaget indeholder derfor hjemmel til at ministeren kan fastsætte udledningen, jf. det foreslåede § 30, stk. 4.

Det må imidlertid forudses, at det i enkelte situationer ikke vil være muligt at fastsætte udledningen inden fristen for kvotereturnering den 30. april. Det kan eksempelvis skyldes, at der slet ikke er foretaget de nødvendige målinger over året af udledningen eller at denne har været så mangelfuld, at nye undersøgelser eller vurderinger er nødvendige. Det kan således i denne forbindelse være nødvendigt at anvende tidskrævende konsulentbistand. Der kan derfor være behov for at foretage en foreløbig fastsættelse af udledningen, hvilket muliggør, at driftslederen kan returnere et antal kvoter svarende hertil.

Efter den foreslåede bestemmelse vil der herefter, når den endelige fastsættelse af udledningen foreligger, skulle ske en justering af den mængde kvoter, som driftslederen skal returnere. Da kvotereturneringen skal svare til den opgivne udledning, vil der tillige skulle ske en tilsvarende justering af den indrapporterede udledning.

Til nr. 21

(§ 26, stk. 5)

Der er tale om en teknisk konsekvensrettelse af hensyn til harmonisering af regler og sprogbrug med regi-sterforordningens artikel 52.

Til nr. 22

(§ 26 a, stk. 2)

Bestemmelsen nyaffattes som konsekvens af det foreslåede § 26, stk. 3.

Til nr. 23

(26 a, stk. 3)

Det gældende § 26 a, stk. 3, foreslås ophævet, da det bliver overflødig som konsekvens af lovforslaget, der forventes at træde i kraft den 1. januar 2008. Bestemmelsen går ud på, at JI-kreditter først kan anvendes til

opfyldelse af forpligtelser i medfør af kvoteloven efter den 1. januar 2008.

Til nr. 24

(§ 30, stk. 3)

I § 30 foreslås indsat et nyt stykke, som fastslår, at transport- og energiministeren har mulighed for at fastsætte udledningen, såfremt driftsleder ikke kan få verificeret sin udledning af en verifikator. Bestemmelsen kan anvendes både i den situation, hvor verifikator nægter at verificere, fordi overvågningsplanen ikke er overholdt, og i den situation hvor driftslederen udviser passivitet ved slet ikke at rapportere nogen udledning. Det er ikke med bestemmelsen tilsigtet, at ministerens fastsættelse af udledningen skal have en anden retsvirkning end den verifikation, som verifikator foretager, hvilket udtrykkeligt fremgår af 2. pkt. Dette har bl.a. betydning i relation til § 26.

Endelig fastsættes det, at eventuelle omkostninger ved at ministeren skal fastsætte udledningstallet, afholdes af den pågældende driftsleder. Det gælder også omkostninger til nødvendig sagkyndig bistand fra konsulenter eller andre.

Til nr. 25

(§ 30, stk. 4)

Bestemmelsen foreslås præciseret, så driftslederen kun forhindres i at sælge kvoter, når kontoen spærres, og ikke som tidligere også i at købe kvoter. Endelig præciseres betingelserne for, at en konto kan åbnes igen. Det sker, når driftsleders rapportering er fuldstændig, dvs. at verifikator har godkendt udledningstallet i kvoteregistret. Hvis verifikator ikke kan godkende udledningstallet, kan kontoen i stedet genåbnes, når ministeren har fastsat en endelig udledning.

Til nr. 26

(§ 30, stk. 5)

Ifølge kvotelovens § 30, stk. 1, skal en driftsleder rapportere den verificerede udledning for det foregående år senest den 31. marts. Ifølge § 26, stk. 1, skal driftsleder herefter senest den 30. april returnere kvoter svarende til udledningen. Ifølge § 30, stk. 5, skal ministeren senest den 20. april underrette miljøministeren om eventuelle ændringer til rapporteringen.

Den hidtidige administration af bestemmelserne har vist, at det er uhensigtsmæssigt og unødvendigt at fastsætte en frist for ministerens meddelelse af eventuelle korrektioner til den verificerede udledning. Det gælder navnlig i situationer hvor driftslederens rapportering er forsinket, mangelfuld eller negativ. I disse situationer er der behov for, at korrektioner kan